

Modulordningen i Oslo

– en kommentar fra studentene

«Vi blir ikke nødvendigvis gode leger av kun å sitte med nesene i bøkene dagen lang. Det som gjør oss til sympatiske leger og medmennesker er engasjement rundt og utenfor studiene fremfor et ensrettet fokus på eksamensresultater.»

– MARIA DUE, LEDER FOR
MEDISINSK FAGUTVALG OSLO

Høsten 2014 begynte det første kullet på medisinstudiet i Oslo i den nye studieordningen kalt «Oslo 2014». Siden da har profesjonsstudiet begynt sin gradvise omlegging for alle kull, og studiet i seg selv gjennomgår også faglige og administrative endringer til den nye reformen. På Det medisinske Fakultets hjemmesider står det at «Hovedmålsetningen for den nye studieplanen er økt fokus på faglig innhold». Blant studentene i Oslo er omleggingen kun kjent som «Modulordningen», og det blir ikke nødvendigvis sagt med kjærlighet.

Fra semester til moduler

Endringene er greie nok: Medisinstudiet vil ikke lenger være delt inn i tolv semestre, men endres til åtte moduler. Hver modul varer i rundt tre fjerdedels år. Den gjennomgående fagfordelingen er grovt sett lik, men reformen prioriterer nytt når det kommer til vektlegging av enkelte fag. Lengden på studiet vil fortsatt være seks år.

Denne omleggingen berører først og fremst studentene, og derfor har vi i medisinsk fagutvalg (MFU) Oslo vært opptatt av hvordan dette vil påvirke hverdagen til de kommende medisinerne. MFU består av representanter fra alle kull, en sekretær og en leder. Utvalget skal representere medisinstudentene i et samarbeid med ledelsen på fakultetet, og er representert på nasjonalt utdanningsmøte og på dekanmøtet. Det vil være noe tidlig for MFU å gå ut med en sterk mening så tidlig i løpet. Men blant studentene har det derimot ikke latt vente på seg med kommentarer.

Informasjon er viktig

To kull med nye medisinstuderer har allerede startet i modul 1. Implementeringen av modul 4, som skal erstatte syvende og delvis åttende semester, startet på nyåret. De neste årene vil dermed studentene gå fra den gamle modellen i sjette semester og gli inn i en overgangsordning av modul 4. Modul 4 består av temaene nevrologi, øye og øre-nese-hals.

For studentene har omleggingen vært noe vanskelig. De kjenner en viss frustrasjon over ikke å ha fått tilstrekkelig med informasjon fra ledelsen av fakultetet om hvordan den nye reformen vil påvirke dem i praksis. Dette har spesielt vært tydelig ved overgangen fra sjette semester til modul 4. For dette kullet blir det lagt til to uker ekstra undervisning i løpet av ferien, samt en eksamen på slutten av sommeren. Dette har fakultetet lagt til for at studentene skal kunne henge med faglig når de begynner på modul 4 til høsten.

For studentene betyr de to ukene med ekstra undervisning, samt tiden det tar å studere til en eksamen, mindre tid om sommeren til inntjening av penger og sparing for det kommende året. Ikke minst betyr det også færre muligheter for å kunne skaffe seg erfaring og praksis. Dette i seg selv er ikke nødvendigvis det som skaper frustrasjon. Det er heller mangelen på tilstrekkelig informasjon om denne omleggingen i forkant. Dette har studentene gitt klar beskjed om, blant annet til og gjennom MFU.

Engasjement viktigere enn pugging

Allikevel vil jeg påpeke at det ofte er lettere å sette fingeren på feil og mangler, heller enn å vise til det som faktisk fungerer. Jeg tror den viktigste oppfordringen jeg kan komme med til medisinstudentene er at det er viktig at vi engasjerer oss både faglig og sosialt, og at vi bryr oss om hvordan studiedagen vår skal være. Vi blir ikke nødvendigvis gode leger av å kun sitte med nesene i bøkene dagen lang. Det som gjør oss til sympatiske leger og medmennesker er engasjement rundt og utenfor studiene fremfor et ensrettet fokus på eksamensresultater.

På et studium hvor det kryr av skarpe og engasjerte hoder, må vi bruke den kraften vi sammen rår over til å skape den beste studiehverdagen for hverandre – både faglig og sosialt. Derfor er det viktig at studentene fortsetter å gi tilbakemeldinger på den nye reformen, slik at vi får den beste utdannelsen vi kan ha i løpet av den tiden vi sitter på skolebenken. Men det er like viktig at vi ikke henger oss opp i småting som gjør hverdagen surere enn den trenger å være.

Ber fakultetet lytte

MFU har understreket for fakultetsledelsen at det er både klokt og strategisk for dem å lytte til studentenes erfaringer og meninger. Det er tross alt vi som gjennomlever dette og som har de rykende ferske tilbakemeldingene. I noen saker virker det som om studentene har gitt opp å prøve og påvirke fordi de føler at de ikke har noen gjennomslagskraft. Dette er en skummel tanke. Jeg mener en samlet studentmasse kan få gjennom hva som helst.

Som svar på kritikken har fakultetsledelsen kalt inn til flere møter og diskutert omleggingen med berørte kull. De har også bedt om tilbakemeldinger fra studentene. I tillegg har de tatt kritikken om informasjonsmangel på alvor, og blitt flinkere til å informere andre kull som skal gjennom en overgangsordning senere i studieløpet. Dette viser hva et samlet studentdemokrati kan få til.

Vi skal fortsette å gi tilbakemeldinger, vi skal fortsette å påpeke feil og mangler og vi skal fortsette å skape den beste hverdagen og studietiden for hverandre. Samtidig skal vi bli bedre til å applaudere det reformen er god for og vi skal rose personene som hver dag jobber for at medisinstudiet skal fortsette å være det beste studiet å gå på. Og hvem vet, kanskje forsvinner den sure ettersmaken for studentene fra «modulreformen» etter en stund.

MARIA DUE
Leder, MFU Oslo

